

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge den tyske Rigsforsikringsforordning af 19. Juli 1911 paahviler fra det fyldte 16de Aar Pligt til at sikre sig Invalid- og Alderdomsrente 1) alle lønede Arbejdere, derunder Lærlinge og Tyende, 2) tjenende af Funktionærklassen, Handelsmedhjælpere og Lærlinge samt andre ansatte Personer, hvis Tjeneste udgør deres Hovederhverv, derunder Lærere og Opdragere, for alles Vedkommende dog under Forudsætning af, at deres aarlige Fortjeneste ikke overstiger et nærmere fastsat Beløb; endelig kan Forsikringspligten udstrækkes til 3) selvstændige mindre erhvervsdrivende (med kun 1 lønnet Arbejder) og Hjemmearbejdere.

Det maa dog bemærkes, at denne Lovs Omraade er blevet indskrænket ved tysk Rigslov af 20. December 1911 (Versicherungsgesetz für Angestellte, idet Personer, der indtager Stillinger af mere ledende eller selvstændig Karakter, som normalt er forbundne med en saadan Indtægt, at Indehaverne ikke kan siges at være ligestillede med Lønarbejdere i økonomisk Henseende — herunder Lærere og Opdragere —, nu indgaar under den sidstnævnte Lov.

Ret til Selvforsikring efter Forordning af 19. Juli 1911 har (indtil det 40de Aar) 1) alle hos andre ansatte Personer med en vis højere Aarsindtægt, 2) selvstændige mindre erhvervsdrivende (med højst 2 lønede Arbejdere) og Hjemmearbejdere, der ikke er forsikringspligtige, samt 3) Personer, der ikke er forsikringspligtige, fordi de ikke lønnes med Penge eller kun lejlighedsvis gør Tjeneste.

Retten til Invalidrente tilkommer — efter en Ventetid af normalt 200 Bidragsuger — enhver forsikret, der er blevet varigt erhvervsudygtig (ø: hvis Erhvervssevne er nedsat til mindre end $\frac{1}{3}$) samt den midlertidigt erhvervsudygtige for den Tid, Mangelen paa Erhvervssevne vedvarer udover $\frac{1}{2}$ Aar.

Retten til Alderdomsrente tilkommer — efter en Ventetid paa 1 200 Bidragsuger — enhver forsikret, der er fyldt 65 Aar.

Endvidere er der ved Loven tillagt Ret til en Invalidbarnerente (Tillæg til In-

validerenten for hvert Barn under 15 Aar) en Enkerente (til arbejdsudygtige Enker efter forsikrede Mænd) samt en Børnerente.

Midlerne til Tvangsforsikringen tilvejebringes ved Bidrag fra Stat, Arbejdsgivere og forsikrede. Staten betaler 50 Mark aarlig for hver forsikret (foruden visse andre Ydelser), medens Resten af Omkostningerne bæres halvt af Arbejdsgiveren, halvt af den forsikrede.

Ydelserne udredes af vedkommende Arbejdsgiver, der køber Forsikringsmærker til Præmiens Beløb og foranlediger Mærkerne indklæbede paa den forsikredes Kvitteringskort.

Forsikringen tegnes i lokale Forsikringsanstalter, der staaer under Tilsyn af Rigsforsikringskollegiet. Renterne udbetales gennem det lokale Postvæsen.

For den hidtilværende Provins Slesvig-Holstens Vedkommende er Forsikringerne tegnede i Landesversicherungsanstalt »Schleswig-Holstein« i Kiel.

Da det maa anses for mindre formaalstjenligt, at Forbindelsen med fornævnte tyske Forsikringsanstalt bibeholdes efter Indlemmelsen, tilsigter nærværende Lovforslag at afvikle dette Forhold endelig.

Ved Indlemmelsen vil der foreligge 3 Kategorier af Forsikringskrav: Krav paa 1) fortsat Rentenydelse, 2) Paabegyndelse af saadan og 3) Udbetaling af Forsikringsværdien af alt indbetalte Præmiebeløb.

Idet i øvrigt henvises til de som Bilag Nr. 1 og 2 vedhæftede Erklæringer fra henholdsvis det sønderjydske Arbejderudvalg og det midlertidige Ministerium for sønderjydske Anliggender, bemærkes følgende.

Samtlige de i de indlemmede Omraader boende forsikrede, der allerede oppebærer Rente efter den hidtil gældende tyske Rets Regler, har et saavel naturligt som retligt Krav paa uhindret af Overgangen til dansk Suverænitet at fortsætte Nydelsen efter samme Regler som hidtil. Samme Ret bør tillægges Personer, hvis Krav er opstaaet i de indlemmede Landomraader og senest har henhørt under Landsforsikringsanstalten i Kiel, uanset om de paa selve Indlemmelsesdagen ikke er bosatte i de indlemmede